

ELŐFIZETÉSI ÁRA :		FŐSZERKESZTŐ :	SZERKESZTŐSÉG ÉS KIADÓHIVATAL :
EGÉSZ ÉVRE . . . 16.— K	FÉL ÉVRE . . . 8.— K	DR. BISCHITZ BÉLA	BUDAPEST, V., SAS-UTCA 20.
NEGYED ÉVRE . . . 4.— K		ÖGYZVÉD.	TELEFON 108-00.
			HIRDETÉSEK mm. SZÁMÍTÁSSAL DIJSZABÁS SZERINT.

A termés.

Dr. Bányay Béla.

Agrikultur állam vagyunk. Ezt majdnem szemrehányólag hallottuk emlegetni az industriális körök részéről s valahányszor mezőgazdasági kérdések kerültek felszínre a sajtóban vagy parlamentben, nyomban felzúgott az ipari érdekeltség panasza, hogy ebben az országban minden a földdé és semmise az iparé.

Hát iparkodjunk mindenekelőtt objektívek lenni. Kétségtelen, hogy ez az ország mezőgazdaságából él, a termés képezvén létfenntartásának alapját. Ami ipar nálunk van, eltekintve néhány erős iparvállalattól, gyenge palánta csupán. Ahogyan nálunk az ipart „csinálták”, az csak kísérletezés, megengedjük, dicséretes kísérletezés, de nem egy öntudatos államnak energikus akarása, hanem — európaias szemüvegen át — csak amolyan tessék-lássék akció, aminek a nyomán majd egyszer, valamikor lesz igazi nagy ipari fejlődés, amikor a természetes fejlődés amúgy is megteremténé. Ez nem a Mária Terézia cseh iparfejlesztése, amely teljes tökéletességgel sikerült s még kevésbé Nagy Péter energikus lendülete, aminek értékét még az se csökkenti, hogy — sehogyse sikerült. A mi vérszegény próbálkozásunkból valódi nagyipar a mai rendszer megtartásával sohase fejlődne ki. Végződjék még oly dicsőségesen a háború, centrális geográfiai helyzetünkben önként folyó industriális feladatát ez az ország nem fogja megoldani, ha arra szorulna, hogy az eddigi iparfejlesztés teremtsen meg a magyar nagyipart, amely ellássa a balkánt. Akkor már valószínű az, hogy a német fog itt fiók gyártelepeket létesíteni, olcsóbb munkaerő s olcsóbb telekviszonyok, esetleg vízi- s földgáz erőkre való tekintettel.

Ezekben kb. arra is rámutattunk, hogy tehát a magyar iparnak nincs panaszra oka. És azok, akik ipari képviselők vezetésén hangoskodnak, talán nagyobb hangot árrogálnak, mint amilyen hozzájuk illenék. Tulságosan féltik a gondjukra bízott kisdedit, kinek gondozását nemes lemondással vállalták, noha ez a kisdedit ad nekik a magyar ipar egész miben-

létével arányban nem álló dísz és elhelyezkedést a magyar társadalomban.

Annál méltóságtejtesebb a magyar mezőgazdasági érdekeltség, mint a magyar róna maga. Nyugodt felsőbbiséggel halad a maga útján s nem hagyta el flegmája akkor se, amikor a merkantil s industriális gyerekek ugyancsak kikezdték. „Mit kedveznek folyton az agrikulturának ebben az országban? Mit etetik halálra,” — jajongtak folyton s akkora zajt csaptak, hogy elhitte mindenki, hogy tulajdonképpen nagy jogtalanság esett rajtuk.

Hát ebben a háborúban aztán kiderült, hogy a hadviselés A. B. C.-je a jól szervezett mezőgazdaság. Minden egyes terméke mint közvagyon szerepel, ennek van kimondva s kellene kisajátítva lennie. Ellenben az ipari termelés szabad kereskedés tárgya, ezeken történnek a legnagyobb „elvámolások”. Legyünk csak egészen őszinték, ha már elkezdtek az őszinteséget: a mi szerény iparunk nélkül, velünk szövetségben tudott volna győzni a német. Az ő intenzív s hihetetlen teljesítményekre képes ipara, esetleg az osztrák iparral karöltve, minket is mindennel ellátni képes. Ellenben hol lett volna a német ipar, a német hadsereg s főképp ezt a hadsereget ellátó német nép a magyar agrikultura nélkül?

Teljes megbecsülést kérünk a magyar mezőgazdaság részére s teljes tiszteletet a magyar gazdaközönségnek. Vannak helyek az országban, ahol orosz foglyok nélkül, szabadságolt katonák nélkül maguk az aggok, asszonyok, gyerekek s leányok végzik az aratást. A székesfehérvári polgármester, Saara Gyula, mint egy kedélyes régi táblabíró szervezte ezt így Fehérmegye egy részében, már pedig, hogy éppen Fehérvármegye adta egyben az országnak a legelső sorában álló hősokeket, ezt bizonyára senki sem vonja kétségbe.

A magyar agrikultura ebben a háborúban diadalt aratott. Csátát nyert itthon. Minden néven nevezendő támogatást megérdemel az államhatalom részéről, hogy teljesíthesse a jövőben is nemzet-, sőt a szövetséges összes nemzeteket is fentartó hivatását. A magyar mezőgazdaság jelentősége ebben a háborúban domborodott ki soha eddigelé nem ismert

mértékben s bebizonyította annak a mesterséges módon közhitbe átment nézetnek tarthatatlanságát, hogy az agrikultura egy másodlagos kultúra s igazi műveltség és művelődés csak az ipar emlőin képzelhető. Ceres szobrát csak helyezzük vissza templomába és lássuk csak be, hogy nem egyesegyedül a különböző iparegyesületek és szövetségek apostolai az igazi apostolok.

A föld az, amely táplál. Emellett az igazság mellett eltörpülnek a frázisok. Az ipari feldolgozás önmagában kiváló szerep, ámde a nyersanyagot neki szolgáltatni kell. Eddigélé az ipari gég subsidiariusnak, amolyan másodlagos valaminek nézte le azt, amely neki a nyersanyagot szolgáltatta, tehát a föld felszínének, meg a föld mélyének adóját. Ez az elmélette emelt felfogás meg fog szünni! Ismét ez a háboru az, amely a bányászatnak enormis fontosságát és legelsőrendű szerepét kidomborította. Réz nélkül, vas nélkül nincs munició, enélkül meg uti figura Britanniae docet — nincs győzelem. Ha a széntermelés fennakad, nemcsak az ipari termelésnek vágják el az arteriáját, hanem megállnak a vonatok is. Már pedig ez a háboru a szó szoros értelmében „vasutháboru“

Azzal is jöjjünk végre tisztába, hogy igaz ugyan, hogy a nemzetgazdák a bányaipart is az iparok közé sorozzák, de ebből haszna csak a feldolgozó iparnak van, amely kisajátította minden, de minden tekintetben a bányászatra háramolható minden hasznokat, üzletet csinálva a magyar bányász közismert éhletlenségéből. És sikerült ez emennek, jóllehet kétséget nem szenved, hogy a bányászat legalább Magyarországon, mindenesetre fontosabb s tekintélyesebb évszázados multjával, mint a gyermekkorukat élő egyéb iparágak.

A középkorban a bányászat hihetetlen tekintélynek örvendett. Ezt a pozíciót vissza kell szerezni s hihetőleg vissza is fogjuk szerezni. Megbecsülték a céheket is. A polgári elem, a városi civisek is számot tettek, az akkori közfelfogás mégis egészségesebben, a dolgok eredetéből helyesen következtetve, jelölte meg a köztudatban a bányászat jelentőségét az ipari élet terén. S míg a zsenge magyar ipar a parlamentben hangos, sőt túlhangos, addig az östektelnyü magyar bányászatnak évtizedek óta mindig csak egyetlen, nagyon csendes reprezentánsa ül a parlamentben s bizony még a magyar tanítók se igen tudnak magyar bányászatról, még kevésbé közvélemény és a parlament.

Ezen változtatni kell. A magyar mezőgazdaság mellett (amely pedig a parlamentre rányomja bélyegét), mint csaknem egyenrangú magyar bányászat foghat csak helyet ezidőszerint. Csak azután jön a magyar (!) ipar vagy a magyar kereskedelmi érdekek egyesülése. Ezt az aranyigazságot kell, hogy fent és lent belássák és elismerjék. Ezt követeli az idő, amely megmutatta, hogy hősi karokon és sziveken túl tulajdonképpen a Termés győzött: a gabona s a földalatti Termés.

HAZAI HIREK.

Kinevezés. Ö Felsőge *Nesnóra* Jenő nyugalmazott bányatanácsosnak és a vizaknai sóbányahivatal volt főnökének nyugdíjazása alkalmából a sóbányászattal teljesített hű és sikeres szolgálata elismerésül a főbányatanácsosi címet díjmentesen adományozta.

A m. kir. pénzügyminiszter *Földes* Lipót hodrus-bányai lakos, bányamérnöki szakot végzett főiskolai hallgatót ideiglenes minőségű, segélydíjas bányagyakornokká a selmecbányai m. kir. bányagazgatóság kerületébe kinevezte.

Negyven évi szolgálat után kitüntetett bányász. *Batzur* István bányamunkásnak, aki 40 évet meghaladó időn át dolgozik a D. G. H. T. bányaművein, a pénzügyminisztérium a negyvenéves hű szolgálatát járó díszérmét adományozta. A díszérmét és az arról szóló eredeti adományozási okmányt a pécsi kir. bányabiztosság vezetője, *Nyirő* Béla főbányabiztos a minap adta át a kitüntetettnek, ki a D. G. H. T. bányagazgatósága részéről pénzbeli jutalomban is részesült.

Fuzió. A Láng L. Gépgyár Részvénytársaság július 1-én tartott közgyűlésén elhatározta, hogy a *Hazai Gépgyár Részvénytársaság*ot magába olvasztja és evégből, valamint az üzemtöke szaporítása céljából alaptőkéjét 2.500.000 K-ról 5.000.000 K-ra felemeli. Az új részvények egy töredékét a Hazai Gépgyár Részvénytársaság részvényeinek kicserélésére fogják fordítani, míg tulnyomó részüket egy, a Magyar Általános Hitelbank vezetése alatt álló konzorcium veszi át. A tranzakcióval kapcsolatban a Láng gépgyár igazgatóságát ujjaalakították és a többi között beválasztották a direkcióba *Skoda* Károly bárót is.

A Magyar szent korona országainak femközpontja részvénytársaság igazgatósága elhatározta, hogy a részvények névértékére még künnlevő részösszegekből a névérték harminc százalékát, vagyis részvényenként 600 koronát bekövetel olykép, hogy ezen befizetés július 25-ig teljesítendő. A részvénytársaság igazgatósága ehhez képest a társaság alapszabályainak alapján felhívta a társaság részvényeseit, hogy a fent körírlirt befizetést július 25-ig a társaság számlájára a Magyar Általános Hitelbanknál, vagy a Pesti Magyar Kereskedelmi Banknál teljesítsék.

Szállítás. Köszén. A szegedi dohánygyár igazgatósága az üzemben 1915. évi szeptember hó 1-től 1916. évi augusztus 31-ig terjedő egy évi időtartam alatt szükségelendő s évenként mintegy 3600 méter-mázsát kitevő hazai származású I. minőségű **köszén** szállítására irt ki nyilvános írásbeli versenytárgyalást. Az ivenkint egykoronás bélyeggel ellátott és szabályszerűen kiállított ajánlatok lepecsételt borítékban: „Ajánlat 624/1915. sz. versenytárgyalási hirdetésben körírlirt köszénre“ július 22-ig nyujtandók be. A bánatpénz az egyévi szállítási összérték 5%-a készpénzben, vagy állami letétre alkalmas értékpapirokban, a versenytárgyalási hirdetés számára való hivatkozással valamely adóhivatalnál vagy a budapesti állampénztárak bármelyikénél legkésőbb a versenytárgyalást megelőzőleg teendő le és az orról szóló nyugta a zárt ajánlatához csatolandó.

Öcska vas-, acél és egyéb műhelyi anyagok. Az olberfeldi kir. vasúti igazgatóság 349 tonna hegesztett és folytvvas, 147 tonna acél, 497 tonna öntöttvas, 178 tonna kerékabroncs, 22 tonna kerékváz, 193 tonna kerék és tengely eladása céljából árlejtést irt ki. Az ajánlatok július 15-ig küldendők be. Az eladási feltételeken 55 pfennig készpénz előleges beküldése ellenében posta útján megszerezhetők.

Gépjegyzési hírek. *Humboldt* magyar gép részvénytársaság *Dereg* Adolf igazgatósági tagját és *Ruland*

Klein Ede társulati tisztviselőjét a cégjegyzékből töröltette. — „Titanit“ magyar biztonsági robbantóanyag részvénytársaság f. a. Gyöngyösi József, Lindner Leó és Pekár Imre dr. felszámolóknak ebbeli minőségük bejegyeztetett. — Diósgyőri m. kir. vas- és acélgyár és kőszénbánya alkalmazottai fogyasztási szövetkezete az április 11-én tartott rendes közgyűlésen megválasztott Ondrus János, Szelik Rezső és Magyar András diósgyőri-vasgyári lakosok, igazgatósági tagoknak ebbeli minőségüket és cégjegyzési jogosultságukat bejegyeztette, továbbá Markó Tivadar, Szentiványi Ede és Oravecz János igazgatósági tagok ebbeli minőségüknek és cégjegyzési jogosultságuknak megszűnését bejegyeztették. — Várpalotai ipartelepek részvénytársaság Spitzer József dr. cégvezetői minőségét bejegyeztette.

Közgyűlések. „Bosnia“ bányatársulat augusztus 10-én tartja meg Bécsben XXXIII. rendes közgyűlését. — Magyar szénsavipar társaság felszámolás alatt július 1-ére egybehívott felszámolói közgyűlése megtartható nem volt, mert az alapszabályok értelmében a szavazatok kétharmada nem volt képviselve. Emléfgva fenti társaság július 14-re újabb közgyűlést hívott egybe.

A Magyar Robbanóanyaggyár Részvénytársaság és a Dinamit Nobel Részvénytársaság a m. kir. belügyminiszter f. évi június hó 27-én 73482. szám alatt kelt rendeletével engedélyt nyertek a *Chloratit* nevű, 79% káliumchloráttól, 8% dimitranaphthalinból, 8% mononitronaphthalinból és 5% repce vagy ricenulajból álló, könnyen robbanó robbantó szernek a zurányi, illetőleg pozsonyi gyárakban való gyártására és forgalomba hozatalára. E robbantószer raktározására nézve ugyancsak a szabályok érvényesek, mint olnamit raktározására. A tengelyen és vizen való szállításra nézve a 40302/1890. számú belügyminiszteri rendelet 50. §. előírt rendelkezések irányadók. A vasúton való szállítás feltételeit pedig a kereskedelemügyi miniszter ur még csak ezután fogja megállapítani.

Az Orenstein és Koppel részvénytársaság, melynek Budapesten is van fiókja, egyik legnagyobb ipari vállalata Németországnak. Most közlik a német lapok a vállalat igazgatóságának jelentését az elmúlt háborús üzletéről. A hatvan millió alaptőkével dolgozó részvénytársaság 7 százalékos dividendát fog fizetni részvényeseinek, ami azért meglepő, mert a háború következtében az ellenséges külföldön nagy számmal levő fióktelopesek teljesen el vannak vágva a központtól és

nagyon soknak a helyzetéről mit sem tud az igazgatóság. A Belgiumban levő fióktelpek, éppen úgy, mint a lille-i telep is, német vezetés alatt állanak, viszont az Oroszországban, továbbá Angliában és az angol gyarmatokon levő fiókok sorsáról teljes bizonytalanságban van az igazgatóság. Ezek az ellenséges külföldön levő telepek igen nagy értékűek és 1913-ban 53 és fél millió márka volt a forgalmuk. A háború kitörésekor három millió értékű árnya volt a vállalatnak nyílt tengeren és 30 millió értékű megrendelése volt az ellenséges külföld részéről. Hogy mindezek ellenére mégis tudnak 7 százalékos osztalékot fizetni, annak az a magyarázata, hogy a társaság belföldi gyártótelepei nagyon sok megrendelést kaptak a német hadvezetőségtől. A vállalat még most is 4400 munkással dolgozik.

Pályázat. A pénzügyminiszternek 65.320. sz. alatt adott felhatalmazása alapján a marosújvári m. kir. főbányahivatal mellé rendelt számvevőségnek évi 1000 K fizetéssel, 400 K személyi pótlékkal, 320 K lakpénzzel és 84 kgr. sójárándósággal javadalmazott pénzügyi számtisztviselő állásra irtak ki pályázatot. Pályázóktól az 1883. évi I. törvények 17. §-a alapján 8 gimnáziumi osztály vagy ezzel egyenrangú középiskola elvégzése és érettségi vizsga kívántatik. A kőszénbányai m. kir. bányászati és erdészeti főiskolán bányászati szakot végzett folyamodók előnyben részesülnek és a már államvizsgázottak külön 400 K szaktanulmányi pótlékban részesülnek, amely pótlék azonban a nyugdíjba be nem számítható. Mindazok, akik ezt az állást elnyerni óhajtják, egykoronás bélyeggel felszerelt, a m. kir. pénzügyminiszterhez címzendő kérvényüket a marosújvári m. kir. főbányahivatalhoz tartoznak beküldeni és pedig az állami szolgálatban állók közvetlen felettes hatóságuk, azok pedig, akik mincsenek állami szolgálatban, az illetékes főispán utján nyújtják be.

Aranytermelés. A berlini Harkort-féle bányaművek jelentése szerint a tulajdonukat képező erdélyi aranybányák termelése június 30-ig 1,550.685 gramm volt az az előző évi 1,948.105 grammal szemben.

Németország széntermelése 1914-ben. Az ideiglenesen összeállított hivatalos jelentés szerint az elmúlt évben 11-90 százalékkal csökkent a széntermelés Németországban. A bányászott kő- és barnaszén ugyanis 245,480.000 tonnát tett ki az előző évi 278,630.000 tonnával szemben. A esőkkonés tehát 33,150.000 tonna, ami nagyon jelentéktelen, ha tekintetbe vesszük, hogy szénkivétel most egyáltalán nincs és így az egész szénmennyiség Németország céljaira fordítható. 1914-ben nem volt sokkal nagyobb a széntermelés mint 1912-ben, amikor 234,750.000 tonnát bányásztak. Ha különválasztjuk a kőszéntermelést a barnaszéntől, kifűnik, hogy a kőszénhozadék többel csökkent, mint a barnaszén termelése. Az 1913. évi 191,510.000 tonnáról a

FELTEN ÉS GUILLEAUME

kábel-, sodrony- és sodronykötél-gyár részvénytársaság

BUDAPEST, I., Budafoki-ut 13533. hrsz. — TELEFON: — 50-11, 50-12, 50-13, 50-14.

Ólomkábelek. Villamvilágítási vezetékek. Sodronykötelek. Elektrolitikus vörösréz huzalok, okonitvezetékek, ♦♦♦♦♦♦♦♦ szerelvények stb. ♦♦♦♦♦♦♦♦

mul évben 161,630.000 tonnára esett, ami 28,880.000 tonnányi, vagyis 15,59 százaléknyi csökkenésnek felel meg. A barnaszénhozadék már csak 3,170.000 tonnával, vagyis 3,63 százalékkal volt kevesebb az előző évinél, amennyiben az 1913. évi 87,120.000 tonnáról 83,950.000 tonnára csökkent. A kokszelőállítás 32,170.000 tonnáról 27,320.000 tonnára csökkent, ami abban leli magyarázatát, hogy a háború kitérésokor nagy készletek voltak raktáron és a szükséglet is csökkent. A sajtolt szén, az ugynevezett brikettszén előállítására emelkedett az elmúlt évben, úgy, hogy különösen a barnaszénbrikettben a szükséglet hőven fedezhető. Az 1914. évi széntermelés adatai mindenesetre biztosítottakat nyújtanak arra, hogy — dacára a visszaesésnek — olyan nagy szénkészletek vannak Németországban raktáron, melyek a jelenlegi csökkenést ki tudják egészíteni és még nagyon sokáig képesek lesznek megfelelni a szénszükségletnek.

A porosz szénkivitel csökkenése. A rajnai szénszindikátus irodája most tette közzé beszámolóját az 1914/15-iki háborús osztendő eredményéről. A jelentés a szénkivitel nagyarányú kényszerült csökkenését tükrözi vissza, amely az exporttilalom folytán 1915 április végéig a tavalyi keret 60 százalékára redukálódott. Májusban és júniusban a kivitel a régi elszállításoknak már csak 40 percentjét tette ki, ami Svájcot és Hollandiát érintette különösen. Érdekes, hogy a kokszkivitelre a háborús helyzet nem volt káros hatással. Jövedelem szempontjából a szindikátusnak nincs oka panaszra, a megcsappant exportfogyasztását bőségesen kárpótolta az árak megrágitásából eredő haszon. Az összes forgalom 10,5 millió tonna volt a tavalyi üzletév 126 millió tonnával szemben. A nyereségkontó mégis 13,06 millió márka eredményt tüntet fel a megelőző 11,47 millió márka helyett.

A bolgár széntermelés. A Pernikben megnyitott állami szénbánya üzeme kedvezően fejlődik s az év első öt hónapjában a termelés 186.000 tonnát tett ki a tavalyi 129.000 tonnával szemben. A belföldi szénbányászat növekvő fejlődését itt nagy örömmel látják, mivel ennek révén romélik a bolgár fogyasztás függetlenítését a Várnán keresztül áramló angol szénbehozattól. Bulgária szénbányászatának fejlődése igen figyelemreméltó jele a balkáni állam iparosodásának és ipari függetlenítésének. Ha arra gondolunk, hogy a Balkán egyes hegyláncai igen gazdag és dus vasérclepekkel is rejtőnek, akkor be kell látnunk, hogy a Balkán országoknak ilyen irányban való fejlődése új számvetés alá kell hogy állítsa mindazokat, akiket a Balkánnak áruelfővevő képessége érdekel.

Rumánische Petroleum-Industrie. Die Produktion der Steaua Romana betrug im am 31. Mai abgelaufenen Geschäftsjahre 389.893 (382.170) Tonnen. Im ersten Quartal produzierte Rumänien 468.685 (434.280) Tonnen Erdöl. Die Romana Americana erzielte pro 1914 nach Abschreibungen von 60.800.000 (4.490.000), einen Reingewinn von 14.970.000 Franken (11.300.000), von 5.120.000 Franken (4.890.000) aus dem Erdölbetrieb und 9.850.000 Franken (6.400.000) aus der Raffination resultieren. Petroleum Mij Orion produzierte im Mai 4070 (4060) Tonnen.

Die Teudloff & Dittich Budapester Armaturen-, Pumpen- und Maschinenfabriks A.-G. schliesst ihre Bilanz 1914 mit einem Bruttogewinn von 578.130 K. Nachdem sich jedoch die Ausgaben auf 950.063 beliefen, ergibt sich ein Verlust von 346.903 K gegenüber 25.029 K Gewinn im Vorjahre.

Heinrich Lapp, A.-G. für Tiefbohrungen. Nach dem Geschäftsbericht für 1914 erbrachte das Bohrbetriebskonto nur 2687 (240.637) M. Dagegen erforderten Abschreibungen auf Grundstücke, Maschinen usw. 23.697 (28.830) M., auf Debitoren 21.727 (21.202) M., auf die galizischen Bohrunternehmungen Stofa und Hungaria 214.088 M. bzw. 291.884 M. (245.513 M., bzw. 255.768), Zinsen 25.268 Mark (0) und Unkosten 106.605 M. (148.373). Es ergibt sich ein Verlust von 678.386 M., um welchen Betrag sich der Aus dem Vorjahre übernommene Verlust auf 915.696 M. erhöht. Seit Kriegsausbruch ruhe das Bohrgeschäft fast ganz, nur die angefangenen Arbeiten konnten fortgesetzt werden, soweit das dazu nötige Bohrpersoneel nicht zum Heeresdienst eingezogen wurde. Zur Tilgung des Verlustes hat die letzte Generalversammlung beschlossen, die Aktien im Verhältnis von 6 zu 1 zusammenzulegen, um dabei einen buchmässigen Gewinn von rund 926.000 M. zu bekommen, durch den der Verlustsaldo gedeckt wird.

Kinney Justus Royal, bostoni gyáros
49950. számú

„Forgó dugattyus motor és szivattyú”

című magyar szabadalom tulajdonosa szabadalmának gyakorlatbavétele céljából belföldi gyárosokkal összeköttetést keres, esetleg szabadalmát eladja vagy gyártási engedélyt ad. — Bővebb felvilágosítással szolgál

Kalmár J. szabadalmi ügyvivőiroda Budapest, VII., Rákóczi-ut 44. sz.

DEUTSCHER BERICHT.

INDUSTRIE UND VOLKSWIRTSCHAFT.

Ganz'sche Elektrizitätsgesellschaft. Nach dem vorgelegten Geschäftsberichte belief sich der Gewinn der Gesellschaft auf 222.826 K. Die Generalversammlung nahm den Bericht zur Kenntnis und erteilte sowohl der Direktion als auch dem Aufsichtsrate des Absolutorium und genehmigte die Vorschläge der Direktion, wonach von dem Reingewinne nur dem Pensionsfonds der Beamten ein Betrag von 15.000 Kronen zugeführt wird, während der Rest zuzüglich des Gewinnvortrages aus dem Vorjahre, insgesamt 345.918 Kronen, auf neue Rechnung vorgetragen wird. Von der Verteilung einer Dividende wird, wie bereits gemeldet, abgesehen.

(870:52)

BÁNYAZENEKAROK
felszerelése tekintetében legalaposabb tájékoztatást nyújt úgy a hangszerek minősége, mint mennyiségére vonatkozólag a „Zenekari felszerelések táblázata” című irodalmi munka, melyet a szerkesztője és kiadója: **Sternberg Ármán és Testvére** cs. és kir. udvari hangszer-gyáros cég Budapest, VII., Rákóczi-ut 60. sz. érdeklődőknek ingyen és bérmentve megküldi. Ugyanott bánya- és autómobil jelző kőrőkörül és jelző hangszerekről a különleges képes árjegyzék is megjelent, amelyet a cég szintén bérmentve küldi.